

υπερτερῶν, χρώματος κιτρινοσακτεροῦ· ἔχει δὲ κατὰ τὰ χεῖλη, ὡς ἡ γάτα, μακρὰς καὶ ἰσχυράς τρίχας. Τὸ ἐξωτερικὸν οὐδὲ λείπει ἐντελῶς, μικρά δὲ τίς ὅπῃ εἰς τὰ πλάγια τοῦ κρανίου δεικνύει τὸ μέρος ὅπου ἔπρεπε νὰ ᾔῃαι.

Ἡ Φώκη εὐρίσκεται κατὰ κοπάδια εἰς τὰς παγωμένας θαλάσσας καὶ εἶναι χρησιμωτάτη εἰς τὰς διαφοροὺς ἀνάγκας τῶν Ἑσκιμῶ, εἴτε ἀγρίων κατοίκων τῶν μερῶν ἐκεῖνων· διότι τὸ μὲν κρέας αὐτῆς μεταχειρίζονται ὡς τροφήν, μὲ τὸ πάχος φωτίζουν καὶ θερμαίνουν τὰς ἐκ πάγου καλύβας τῶν, μὲ τὸ δέρμα τῆς κατασκευάζουν ἐνδύματα, τὰ ὅποια τοὺς προφυλάττουν ἀπὸ τὸ δριμύ φύχος τῶν μερῶν ἐκεῖνων, καὶ σκηνὰς διὰ τὸ θέρος· τοὺς δὲ τένοντας, εἴτε τὰ κοινὰς λεγόμενα νεῦρα, μεταχειρίζονται διὰ κλωστὰς καὶ σχονία· ὥστε ἡ φώκη, ὡς βλέπετε, ἀναπληρῶνει τὴν ἔλλειψιν τῶν δένδρων, τοῦ βάμβακος καὶ τῶν ζώων, ἅτινα χρησιμεύουν πρὸς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἄλλα μέρη τῆς γῆς.

Ὅταν θέλῃ νὰ γεννήσῃ ἐξέρχεται εἰς τὴν ἑρὰν καὶ ἐκεῖ ἀνατρέφει τὰ νεογνά τῆς, ἕως οὗ εἶναι ἱκανὰ νὰ φροντίζωσι περὶ ἑαυτῶν μόνα τῶν.

Τὰς φώκας ἀλιεῖουν διὰ τὸ πάχος τῶν, τὸ ὅποιον χρησιμεύει εἰς διαφοροὺς ἀνάγκας.

Εἰς τὴν Καλιφορνίαν ἀπέναντι τῆς πόλεως τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου ὑπάρχουσι βράχοι τινὲς, ὅπου ἐνδιαίτωνται ἀπειράριθμοι φῶκαι σχεδὸν ἡμιμερωμένοι, καὶ ὅπου οἱ ἄνθρωποι πηγαίνουν καὶ διασκεδάζουν μὲ αὐτάς· εἰς οὐδένα ὁμως ἐπιτρέπεται νὰ τὰς βιάσῃ ἢ τὰς ἐνοχλήσῃ.

Εἰς τὸν περίφημον Ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου ὑπάρχει δεξαμενὴ ἀρκετὰ εὐρεῖα, εἰς τὴν ὅποιαν τρέφονται τρεῖς τέσσαρες φῶκαι, αἱ ὅποιαι εἶναι τόσοι ἡμεραι, ὥστε ἅμα σφουρίξει ὁ φύλαξ ἐξέρχονται τοῦ ὕδατος καὶ πηγαίνουν πρὸς αὐτὸν, ὁ δὲ καλὸς φύλαξ τὰς φιλοδωρεῖ συνήθως διὰ τὴν ὑπακοήν τῶν μὲ φαράκιά τινα, τὰ ὅποια φυλάττει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ εἰς τὴν προηγμένην σελίδα εἰκονογραφία περιεῖται μίαν τῶν φωκῶν ἐκεῖνων φιλοφρονοῦσαν τὸν ἁγ. πητὸν τῆς φύλακα μὲ ἐν φίλημα! Ἡ θεὰ αὕτη πρέπει νὰ φέρῃ εἰς τὸν νοῦν μας τὴν κατάστασιν ἐκεῖνην τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Παράδεισον, καθ' ἣν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ πρὶν παρακοῦσασιν τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ἔζων ζωὴν ἁγίαν ἀγαπῶντες ἀλλήλους καὶ ἀγαπώμενοι καὶ ὑπακούοντες ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα κτίσματα τοῦ Θεοῦ, καὶ πρέπει νὰ μᾶς κάμνῃ νὰ προσευχώμεθα εἰς τὸν Θεόν, νὰ ταχύνῃ τὴν ἔλευσιν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου θὰ παύσῃ ἡ ἔχθρα καὶ οἱ

πόλεμοι ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ καθ' ἣν ὁ λέων καὶ ὁ βοῦς καὶ ἡ τίγρις καὶ τὸ πρόβατον καὶ ἡ ἔχιδνα καὶ τὸ μικρὸν παιδίον θὰ παίζουσιν ἀγαπώμενα καὶ βοηθοῦντα τὸ ἐν τὸ ἄλλο.

ΔΕΝΔΡΟΝ ΚΑΛΟΝ.

Τὰ δένδρα εἶναι ὠραῖα ἀντικείμενα. Ἐάν ποτὲ δὲν εἴχομεν ἰδεῖ τὰ δημιουργήματα ταῦτα, ἠθέλομεν ἐμπλησθῆ μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ὄψιν. Ἡ ψηλὴ ὁρὴ ἢ κέδρος εἶναι μεγαλοπρεπέστατον θέαμα. Ἰσταται στερεῶς διὰ τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ὁψώνει τὴν κεφαλὴν τῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς ἐξαπλῶνει κύκλῳ, καὶ ὅταν θάλλῃ παρέχει σκέπη καὶ εὐχάριστον σκιάν εἰς τὸν καρπορέον ὁδοιπόρον, ασφαλὴ δὲ κατοικίαν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Τὰ δένδρα εἶναι ὠραιότατα κοσμήματα διὰ κήπου· καὶ πλατείας. Ἡ Ἐδὲμ αὕτη, χωρὶς δένδρων, θὰ ἦτο ἐστερημένη τῆς δόξης τῆς. Ἀλλὰ δένδρον φορτωμένον μὲ θρεπτικὸν καρπὸν εἶναι θέαμα εἰς ὠραιότερον καὶ ἐλκυστικώτερον τῶν δένδρων τοῦ δάσους. Δένδρον κλίον ὑπὸ τὸ βάρος πολυτίμου καρποῦ εἶναι τερπνὴ θέα εἰς τὸν παρατηρητικὸν νοῦν.

Ἡ μεταξὺ φυσικῶν καὶ πνευματικῶν πραγμάτων ἀναλογία εἶναι θαυμασία. Οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς πολλάκις μεταχειρίζονται αὐτὴν, διὰ νὰ παραστήσωσι ζωηρότερον σπουδαίας τινὲς ἀληθείας. Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πλουτίζονται καὶ καλλωπίζονται διὰ τῆς χρήσεως ἐντυπωτικῶν ἐμβλημάτων. Τὰς εἰκόνας τοῦ σχεδὸν πάντας ἐλάμβανεν ἀπὸ φυσικὰ ἀντικείμενα.

Μεταξὺ δένδρων καρποφόρων ἡ ἄμπελος πολλὰκις ἀναφέρεται εἰς τὰς Ἀγίας Γραφάς, διότι εὐρίσκεται πανταχοῦ, καὶ ὅταν φέρῃ ὠραίας σταφυλάς, ὁμοίας μὲ τὰς τῆς φάραγγος Ἑσχλ, εἶναι πολὺ εὐχάριστον θέαμα. Πρὸς παράστασιν τῆς ζωτικῆς ἐνώσεως τῶν πιστῶν μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν μεταχειρίζεται τὴν ἐνωσιν τῶν κλημάτων μὲ τὴν ἄμπελον. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ ἄμπελος, αὐτοὶ τὰ κλήματα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνώσεως ταύτης εἶναι ἡ καρποφορία. «Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν δύναται νὰ φέρῃ καρπὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν μεσῇ ἐν τῇ ἄμπελῳ, οὕτως οὐδὲ οἱ πιστοὶ, ἐὰν δὲν μένωσιν ἐν τῷ Χριστῷ. Ὁ δὲ ἰσχυρότατος λόγος, δι' ὃν ἐπιθυμοῦσι νὰ φέρωσι καρπὸν πολὺν, εἶναι διότι ἐν τούτῳ δοξάζεται ὁ Πατήρ των ὁ ἐν οὐρανοῖς.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)